

ת"פ 20368/10/09 - מדינת ישראל נגד שמואל מזרחי, רונן ציטאיאט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20368-10-09 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכס ישראלוב
נגד
1. שמואל מזרחי
2. רונן ציטאיאט
ע"י ב"כ עו"ד אסי יונה

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ולנאשם 1 עבירת תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.09.08 תקף נאשם 1, המשמש יו"ר ועד עובדי התברואה, את רמי דרוויש (להלן: "המתלונן 1") שעסק בפנוי אשפה, בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו. בעקבות סכסוך עבודה בין עובדי התברואה לבין עיריית רמת גן.
3. בעקבות האירוע, הגיע למקום ראובן שמר המשמש מנהל אגף התברואה בעירייה (להלן: "המתלונן 2") אז איימו הנאשמים על המתלונן 2 בכך שנאשם 2 אמר לו כי הוא יודע היכן הוא גר והוא ישלח לו "ממתקים" ועוד יפגוש אותו. נאשם 1 אמר לו כי אם יבואו שוב לפנות אשפה, הוא וקבלן המשאית יקבלו מכות, הכל בכוונה להפחידו או להקניטו.

פרשת התביעה

עמוד 1

4. מטעם התביעה העידו רס"מ יולי לויט (ע"ת 1), שמר ראובן (ע"ת 2), רמי דרויש (ע"ת 3) וקלודנוב נריק (ע"ת 4).

5. ע"ת 1 גבה את הודעות הנאשמים. בעדותו בבית המשפט מסר ע"ת 1 כי אחד המתלוננים הביא לידי סרט הקלטה, ככל הנראה היה זה מתלונן 2, ראובן שמר.

(ראה פרוטוקול מיום 21.09.11 עמ' 6 שורות 31-32, עמק 7 שורות 15-16).

6. בעדותו בבית המשפט מסר ע"ת 2, ראובן שמר, מנהל אגף התברואה והפיקוח של עיריית רמת גן בעת האירוע, כי בין עובדי העירייה לבין ההנהלה התקיים סכסוך עבודה וביום האירוע שלח קבלן פרטי לבצע את העבודות. אז נודע לו שהמשאית של הקבלן הפסיקה לפעול בעקבות תקרית בה הרביצו לאחד העובדים. לדבריו, הזמין משטרה ובמקום הייתה התקהלות אנשים. בהמשך הוסיף כי נאשם 1 איים עליו וכי צילם את האירוע וכלשונו:

"התחלתי לצלם את האירוע. הוא ניגש אלי בתנועה מאיימת. הוא אמר תמשיך לצלם. הוא ניסה להתנפל עלי. תפסו אותו העובדים שהיו במקום. הוא אמר לי אני יודע איפה אתה גר בתל אביב ואני אשלח לך סוכריות. באותו הרגע הרגשתי מאוים. אחרי מספר ימים זרקו לי מטען הפחדה בבית. הרגשתי מאוים. אני לא יכול להגיד בוודאות שזה הוא אבל עובדתית זה מה שהיה".

(ראה פרוטוקול מיום 21.09.11 עמ' 9 שורות 15-22).

7. בהמשך העיד כי במהלך כל המהומה, ניגש אליו נאשם 1 ואיים עליו כי אם המשאית לפינוי האשפה תגיע לעבודה ביום ראשון אז הוא והפועל יוכו. כדי למנוע התלהטות הרוחות עזב את המקום. לדבריו, הציג את הסרט שצילם לפועל שהוכה וזה זיהה את נאשם 1 כמי שחבט בו באגרופו. העיד כי נאשם 2 התקרב אליו ואיים עליו באומרו: "אני יודע איפה אתה גר בתל אביב, אני אשלח לך סוכריות" אח"כ תיקן כי נאשם 2 אמר "אני אצלם טוב טוב את הפנים, אני אשלח לך סוכריות ואנחנו ניפגש". בחקירתו הנגדית הטיח הסנגור בעד כי נאשם 2 אמר לו "מה מחלקים פה סוכריות שאתה מצלם" והעד השיב כי אינו זוכר את הדברים. העד ציין כי לא נמצא במקום בזמן שהעובדים ויו"ר הוועד פגשו בעובדי המשאית. ומסר כי הראה לעובד הקבלן, הוא המתלונן 1, את התמונות וזה זיהה את נאשם 1 כמי שנתן לו אגרופ. לגבי נאשם 1 העיד כי זה איים עליו באומרו כי אם המשאית תעבוד ביום ראשון, הוא והעובדים שלו יקבלו מכות וכי הוא לא זוכר אם הרגיש מאוים.

(ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 9 שורות 24-31, עמ' 10 שורות 1-2, עמ' 11 שורות 5-7, 30-31, עמ' 12 שורה 7, עמ' 14 שורות 14-15).

8. בעדותו בבית המשפט מיום 21.9.11 העיד ע"ת 3, רמי דרויש, אשר היה עובד קבלן כי נאשם 1 רץ לעברו והיכה במכת אגרופ בפניו ומיד לאחר מכן אחד מחבריו לקח אותו לגינה והוא שטף את פניו. העד מסר כי התוקף לבש גופיה שחורה וכי אחרי שהכה אותו, תפס את נהג המשאית בחולצתו. בחקירתו הנגדית מסר כי התוקף היה גבוה ממנו, בגובה 1.94 וכי נראה כבן חמישים. העד מסר כי כאשר צפה בקלטת בה נראה נאשם 1 כשהוא רץ ברחוב וצועק כשהוא לבוש בג'ינס קצר וגופיה שחורה, אישר את נאשם 1 כמי שתקף אותו. העד הוסיף כי הוא בטוח

(ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 14 שורות 18-27, עמ' 15 שורות 2-3, 7-8, 11-12, 31-32).

9. בהודעתו במשטרה מיום 23.9.08 מסר ע"ת 4, קולדנוב נריק העובד כנהג משאית כי ביום האירוע נשלח יחד עם שני פועלים נוספים לעיריית רמת גן. כאשר נכנסו לרחוב אלוף דוד הבחין בכ- 6-7 אנשים הרצים לכיוון המשאית. העד הבחין דרך המראה השמאלית של המשאית כי אחד האנשים ניגש אל פועל בשם רמי, הכה בו במכת אגרופ, השליך פח אשפה הצידה והתחיל להשתולל ולצעוק. בתגובה הוא עצר את המשאית אז ניגש אליו אדם לבוש חולצה שחורה ומשך אותו בחולצה ובידו מהקבינה. בהמשך הגיעו אנשים נוספים וביקשו ממנו לעזוב את המקום עם הפועלים. בהמשך הודעתו זיהה העד בסרט ווידאו שהוצג לו את נאשם 1 שלבש חולצה שחורה כמי שמשך אותו בחולצתו ובידו כשהיה במשאית ותיאר אותו כמי שצעק והשתולל במקום. העד נשאל האם נאשם 1 הוא זה שגם תקף במכת אגרופ את הפועל וזה השיב כי אינו יכול לאשר זאת בוודאות והוסיף כי האדם שמשך אותו בחולצתו בוודאות לבש חולצה שחורה. העד הוסיף כי האדם שלבש חולצה שחורה קילל ואיים עליו שיעצור את המשאית אחרת יפגעו במשאית וכאשר הוא התנגד לצאת מהמשאית, זה ניסה להכות אותו אך אנשים שהגיעו למקום מנעו ממנו לעשות כן.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 23.9.08 עמ' 1 שורות 4-11, עמ' 2 שורות 18-21, 22-26, 28-31).

10. ע"ת 4, קולדנוב נריק העובד כנהג משאית העיד בבית המשפט כי ביום 19.9.08 כי יצא לפינוי אשפה ביחד עם שני פועלים נוספים. במהלך העבודה הבחין דרך מראת המשאית כי מישהו נתן אגרופ בפניו של רמי העובד שלו ואחר כך פתח את דלת המשאית וניסה למשוך אותו. לדבריו, התוקף לבש חולצה שחורה. העד הוסיף כי ראה קלטת וידאו וכי זיהה בחור עם חולצה שחורה ואישר כי הוא היה התוקף. בחקירתו הנגדית נשאל האם חולצתו של התוקף הייתה גופיה או חולצת שרוולים וזה השיב כי לתוקף הייתה חולצת טריקו והוא חושב כי הייתה עם שרוולים. בהמשך נשאל על הבחור אשר הופיע בסרט הווידאו וזה השיב כי יכול להיות שלבש גופיה וכי גובהו היה בינוני. בחקירתו הנגדית העיד כי אינו יכול לזהות מי נתן את האגרופ לפועל שלו וכי אחד מהקבוצה הוא אשר משך אותו בחולצתו. העד אינו יכול לדעת האם התוקף של הפועל שלו הוא זה שמשך אותו בחולצתו.

(ראה פרוטוקול מיום 1.2.12 עמ' 18 שורות 15-25, עמ' 18 שורה 29, עמ' 19 שורות 4-15).

11. דו"ח פעולה (ת/5) ומזכר שניהם מיום 19.9.08 (ת/4) מעלים כי בהמשך לחילופי הדברים בין המעורבים במקום אמר נאשם 1 לשמר ראובן כי אם הם יבואו ביום ראשון לפנות אשפה, גם הם וגם שמר יקבלו מכות.

12. בעימות שנערך ביום 22.9.08 בין נאשם 2 לבין ראובן שמר הטיח שמר בנאשם 2 כי הוא ניסה להתנפל עליו והעובדים עצרו אותו וכי הוא איים עליו: "אני אבוא אליך לתל אביב אתה תקבל ממני משלוח עם סוכריות, צלם טוב טוב את הפנים" אז הצביע נאשם 2 על פניו. שמר ציין כי לא הגיב לדברים אלו. נאשם 2 הכחיש כי אמר את הדברים לשמר והוסיף כי אמר לשמר שיצלם אותו.

(ראה דו"ח עימות מיום 22.9.08 (ת/1) עמ' 1 שורות 7-5, עמ' 2 שורה 8, עמ' 2 שורה 14).

פרשת ההגנה

13. מטעם ההגנה העידו הנאשמים, והעדים שלומי בוטל, לב אליאב ושרון דיטלו.

14. עד הגנה מס' 1, שלומי בוטל, העיד בפני בית המשפט כי האשימו אותו במשטרה בתקיפה במכת אגרוף וזאת בשל היותו אדם גבוה, לנוכח תיאורו של מתלונן 1 את התוקף כאדם גבוה.

(ראה פרוטוקול מיום 18.3.13 עמ' 23 שורות 15-14).

15. בהודעתו במשטרה מיום 21.9.08 תאר נאשם 1 את הסכסוך המתנהל בין וועד העובדים בעיריית רמת גן לבין עיריית רמת גן וכי ראובן שמר וראש עיריית רמת גן הפרו החלטה של בית המשפט בכך שהביאו קבלן חיצוני כדי לפנות פחי אשפה. כשהגיע הקבלן, העובדים יצאו אחר המשאית לראות מה מתרחש. נאשם 1 נשאל האם העובדים הגיעו למקום על מנת להפריע וזה השיב: "גם להפריע כי זה איום על הפרנסה שלך". נאשם 1 סיפר כי נודע לו שהמשאית לפינוי אשפה השייכת לקבלן פרטי נמצאת ברחוב אלוף דוד, לפיכך הגיע לשם ביחד עם 5 פועלים של העירייה. נהג המשאית עצר וכל העובדים שהיו במקום רצו לעבר המשאית והוא רץ יחד איתם על מנת למנוע אלימות. לדבריו הגיעו למקום כ-30 עובדים כאשר חלק מהם רצו לכיוון נהג המשאית וחלק רצו לעבר העובדים. לדבריו, הפריד בין העובדים כך שיכול להיות שהכה את אחד העובדים ללא כוונה תוך כדי הפרדה. לדבריו הורה לעובדים לא לנהוג באלימות. נאשם 1 מסר כי לאחר שתי דקות הגיע למקום ראובן שמר עם מצלמה בידו והחל לרדוף אחריו ואחרי נאשם 2 עם המצלמה. לדבריו, מר שמר הגיע כדי לעשות פרובוקציות. נאשם 1 הכחיש כי הכה במכת אגרוף את אחד העובדים והוסיף כי הפריד בין הנאשמים. נאשם 1 נשאל האם מכיר עובד עירייה שהינו גבוה במיוחד וזה השיב בחיוב כי שמו בוטל שלמה והוסיף כי לא ראה את בוטל שלמה מרביץ וכי לא מאמין שהוא הרביץ למישהו.

16. בהודעתו במשטרה, נאשם 1 הכחיש כי איים על ראובן שמר וכי לא שמע אימים מצד נאשם 2. נאשם 1 הוסיף כי שמע את נאשם 2 אומר לשמר: "צלם אותי צלם אותי" וציין כי אמר לשמר שאם ימשיך בהתנהגות כזו, בסוף יקבל מכות מהעובדים וישא בתוצאות. נאשם 1 הוסיף וציין כי שמר מתנהג כמו פושע וכי לא התכוון לתת לו מכות אלא רק להזהיר את כל העובדים שלו שלא ידברו איתו.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 21.09.08 עמ' 2 שורות 12-9, 26-14, 33-30, 36, עמ' 3 שורות 41-40, 48-47, 52, 67-60 (ת/2))

17. בעדותו בבית המשפט העיד נאשם 1 כי ביום האירוע לבש מכנסי ג'ינס וחולצה שחורה ולא גופיה. נאשם 1 העיד כי עודכן שהעובדים מתכוונים לגרש את הקבלן. כשהגיע ברכב למקום, הבחין בעובדים הרצים לעבר המשאית. לדבריו צעק להם לא לפעול באלימות ואז הבחין במשאית עוזבת את המקום. עוד העיד כי הבחין בראובן שמר מצלם את

כל מי שנכח במקום. בהמשך ראובן שמר קרב את המצלמה לעבר פניו והוא התרחק ממנו. נאשם 2, לדבריו, הגיע בתום האירוע. נאשם 1 שלל כל מגע פיזי עם העובד ואישר כי צעק. לדבריו נכחו במקום שניים או שלושה עובדי קבלן. הנאשם העיד כי ביקש מנהג המשאית לעזוב את המקום. נאשם 1 העיד כי אמר לשמר את הדברים הבאים: **"אם אתה תמשיך בהתנהגות, אתה ואני נקבל מכות מהעובדים, כי כולם היו טעונים"**. בחקירתו הנגדית הסביר כי הגיע למקום האירוע במטרה שלא לאפשר לעובדי הקבלן לבצע עבודתם וכי שמר שהרוחות לא יתלהטו עד כדי אלימות. לדבריו נהג המשאית לא זיהה אותו כמי שתקף וכי עובד הקבלן טוען שזה הוא משום שהציגו לו קודם לכן קלטת, כשהמטרה היא להשפיע על העובד שנפגע ולהפליל את נאשם 1.

(ראה פרוטוקול מיום 18.3.13 עמ' 26 שורות 14-15, 20, 22-25, 28-29, עמ' 27 שורות 1, 3, 5-8).

18. בעדותו בבית המשפט העיד נאשם 2 כי אינו עובד עירייה וכי הגיע למקום ברכב עם אדם בשם אליאב. כשהגיע לזירת האירוע, הבחין בראובן שמר מצלם ובשלב כלשהו שמר הצמיד את המצלמה לפניו וכלשונו: "התקרבת לי לאזור אז הוא הוציא את המצלמה שלו לפני שלי. עמדתי עם הידיים מאחורה ואמרתי ליד השוטר אני מבקש ממך לא לצלם אותי, אני לא קשור לעניין. הוא קירב את המצלמה לפני שלי והלכתי אחורה. אמרתי לשוטר אתה רואה מה הוא עושה. אמרתי מה זה סוכריה, שאתה מצלם אותי, הוצאת את הסוכריה שלך לצלם אותי". נאשם 2 הכחיש כי איים על ראובן שמר.

(ראה פרוטוקול מיום 18.3.13 עמ' 29 שורות 11-17, עמ' 30 שורות 27-30).

19. בעדותו בבית המשפט העיד לב אליאב, נהג בעיריית רמת גן, כי שמר הוציא מצלמה והתחיל לצלם ואז נאשם 2 העיר לו בזו הלשון: "מה הולך פה, יש פה מסיבה, עליה לתורה, זורקים סוכריות". לדבריו לא היו איומים מצד נאשם 2. העד הוסיף כי יש רדיפה אחר נאשם 1. לדבריו שמר כיוון את המצלמה בצורה פרובוקטיבית לכיוון נאשם 2. בחקירתו הנגדית חזר על דבריו כי לא שמע כל איומים מצידו של נאשם 2 והוסיף כי כאשר שמר התחיל לצלם נאשם 2 אמר **"איפה הסוכריות"**.

(ראה פרוטוקול מיום 18.3.13 עמ' 24 שורות 7-11, 24-25, עמ' 25 שורות 7-8).

20. בעדותו בבית המשפט העיד שרון דיסלו, עובד וחבר וועד, כי נאשם 1 פעל להפריד בין העובדים לבין החברה באירוע וציין כי לא ראה את נאשם 1 מכה, כי הוא עמד באמצע. בהמשך הוסיף כי אף אחד לא איים על ראובן שמר וכן מסר כי שלומי בוטל הוא העובד הכי גבוה, וגובהו 1.94 מ' וגילו הוא בין 45 ל-48 שנים.

(פרוטוקול מיום 24.6.13 עמ' 32 שורות 20-22, עמ' 33 שורות 17-24, עמ' 34 שורה 3).

21. ביום 21.9.08 זומן ראובן שמר למשטרה על מנת למסור את קלטת הווידאו וכן על מנת למסור עדות נוספת וזה השיב כי אינו יכול להגיע מאחר ויש מספר עובדים שעומדים בכניסה למשטרה והוא לא רוצה להתעמת איתם וכי הוא מוכן להגיע בבוקר. בשיחה זו מסר שמר כי הפועל שהותקף הצביע על נאשם 1 כמי שתקף אותו.

(ראה מזכר מיום 21.9.08 (נ/1)).

דין והכרעה

22. לעניין עבירת התקיפה ע"י נאשם 1 - נאשם 1 מכחיש לאורך כל הדרך כי איים או תקף את מי מהמתלוננים ולגרסתו הגיע למקום על מנת להפריד בין המעורבים וכדי למנוע מצב בו תפתח אלימות. יחד עם זאת, מודה נאשם 1 בהודעתו במשטרה כי הגיע למקום על מנת להפריע לעובדי הקבלן מלבצע עבודתם. בעדותו בבית המשפט מסר כי הגיע על מנת שלא לאפשר לקבלן לבצע עבודתו וכלשונו:

"לא אמרתי שבאתי להפריע. המטרה הייתה לא לתת לקבלן לעבוד. פחדתי שיקרה מקרה שיתגלגל לפסי אלימות, ובגלל זה הייתי שם".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 21.9.08 עמ' 2 שורות 13-14 ועדותו בבית המשפט מיום 18.3.13 עמ' 28 שורות 7-8).

23. מתלונן 1, מסר בעדותו בבית המשפט כי התוקף הינו אדם גבוה, שגובהו 1.94 מ' הנראה כבן חמישים אשר **לבש גופיה שחורה** וזיהה את נאשם 1 כמי שתקף אותו. ע"ת 4, נריק קולדנוב, תאר את התוקף של רמי דרוויש כמי שלבש **חולצה שחורה** אך אינו יכול לאשר בוודאות כי הוא זה שתקף. בהמשך הודעתו במשטרה זיהה ע"ת 4 את נאשם 1 בקלטת שהוצגה לו כמי שמשך בחולצתו. גם מתלונן 1, רמי דרוויש, הצביע על הנאשם בעת מתן עדותו בבית המשפט כעל מי שתקף אותו במכת אגרוף. בנקודה זו טען הסניגור כי זיהוי בבית המשפט אינו קביל ואף אם ימצא קביל משקלו יהיה אפסי מהטעם שמוצג למתלונן אדם אחד [ספרו של קדמי, על הראיות הדין בראי הפסיקה, תשנ"ט, עמ' 851 ואילך]. לא אחת נקבע בפסיקה כי "משקלו של זיהוי בבית המשפט הוא אפסי" ואכן, יש לייחס משקל מועט לזיהוי של אדם שעה שהוא כבר הואשם בביצוע העבירה והוא יושב על ספסל הנאשמים. **(לעניין זה ראה ע"פ 107/51 סמדרסמן נ' היועץ המשפטי [5], בעמ' 275). (ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 15 שורות 2-3).**

24. עם זאת, זיהוי נאשם בבית המשפט לא יכול ולא יהיה משולל כל ערך ראייתי ובנסיבות מסוימות, בית המשפט יכול להתרשם מהזיהוי כחלק מעדות רצופה של העד ובלבד שהעדות היא מהימנה והעד יודע להסביר את סיבות ביטחונו בזיהוי. **(ע"פ 315/74 שילון נ' מדינת ישראל [6], בעמ' 215).**

(ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 14 שורות 21-22)

25. מתלונן 2, ראובן שמר, מסר בעדותו בבית המשפט כי מתלונן 1, רמי דרוויש, זיהה בקלטת ווידאו שהציג לו, את נאשם 1 כמי שהכה בו במכת אגרוף.

(ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 9 שורות 24-29).

26. נהג המשאית, ע"ת 4 מסר בחקירתו הנגדית כי האדם שמשך בחולצתו כשישב במשאית, לבש חולצת טריקו שחורה והוא חושב כי הייתה עם שרוולים. בהמשך העיד ע"ת 4 כי **אינו יכול לזהות** את מי שתקף את מתלונן 1. מתלונן 1,

רמי דרוויש, מסר בעדותו בבית המשפט כי התוקף לבש **גופיה** שחורה. כאן המקום לציין כי בקלטת ווידאו שהוגשה לבית המשפט מיום האירוע, נראה נאשם 1 **לובש חולצה שחורה עם שרוולים ולא גופיה שחורה**.

(ראה פרוטוקול מיום 1.2.12 עמ' 18 שורות 28-29, עמ' 19 שורה 17)

27. לעניין עבירת האיומים, עומדת גרסת המתלונן 2, ראובן שמר, לפיה נאשם 1 איים עליו כי אם המשאית תגיע לעבודה ביום ראשון, הוא והפועל יקבלו מכות. דברים אלה עולים אף מדו"ח פעולה (ת/5) ומזכר מיום 19.9.08 (ת/4) שם צוין כי נאשם 1 אמר למתלונן 2, ראובן שמר, כי אם הם יבואו ביום ראשון לפנות, גם הם וגם שמר יקבלו מכות.

28. בעדותו העיד מתלונן 2, ראובן שמר, כי נאשם 2 התקרב אליו ואיים עליו באומרו לו: "**אני יודע איפה אתה גר בתל אביב, אני אשלח לך סוכריות**".

(ראה פרוטוקול מיום 21.9.11 עמ' 9 שורה 20).

29. התביעה הגישה קלטת ווידאו שצולמה ע"י ראובן שמר, בה נראה נאשם 1 בלבד במקום האירוע. הקלטת אינה מתעדת את התרחשות האירוע ונראה כי **בוצעו בהקלטה שינויים באופן בו חלק מהצילום נקטע**. בסרט הווידאו נראה נאשם 1 כשהוא לבוש **בחולצת שרוולים שחורה ולא בגופייה שחורה**.

30. אין ספק כי בין הצדדים שוררת מערכת יחסים עכורה ביותר על רקע עבודתם בעיריית רמת גן. בנסיבות אלה יש לשקול הראיות בזהירות רבה.

31. באשר לעבירת התקיפה המיוחסת לנאשם 1 מצאתי מקום לזכותו מחמת הספק. התיאור שנמסר ע"י המתלונן 1 באשר לזהות התוקף, כולל פרטים שאינם מתאימים לנאשם 1. כך למשל, מציין המתלונן 1 כי גובהו של התוקף הינו 1.94 מ' ואין ספק שהנאשם אינו מתמר לגובה זה. יתרה מכך, מתלונן 1 טוען כי התוקף לבש גופיה שחורה. על פי הראיות והסרט שהוגש עולה כי הנאשם 1 לבש חולצת שרוולים שחורה עם הדפס ולא גופיה. נכון הדבר כי מתלונן 1 העיד בבית המשפט כי נאשם 1 תקף אותו אלא שתיאורו אינו מתאים לנאשם 1 מה גם שלמתלונן 1 הוצג סרט ע"י שמר ומתוכו זוהה הנאשם. מה שהוצג לעיון בית המשפט בסרט שהוגש כראיה אינו מתיישב עם תיאורו של מתלונן 1.

32. נסיבות אלה מעלות תהיות גם באשר לעבירת האיומים המיוחסת לנאשם 1. כפי שקבעתי, בין שמר לנאשם 1 קיים סכסוך מר ביותר. אין כל הנצחה של עבירת האיומים בסרט מטעם נאשם 1 כלפי שמר וכשמוסיפים את הקביעות הנ"ל והזהירות הראויה והנדרשת לא מצאתי מקום להרשיע את נאשם 1 בעבירת האיומים והנני מורה על זיכוי מחמת הספק גם מעבירה זו.

33. באשר לנאשם 2, גם בעניינו מצאתי מקום לזכותו מחמת הספק. הדברים שנקבעו באשר לזהירות הנדרשת חלים גם בעניינו של נאשם זה. אין כל תיעוד בסרט על השמעת איומים מצד נאשם זה כלפי שמר. יתרה מכך, הנאשם נתן

הסבר לדבריו כשהסבר זה נתמך ע"י עדי ההגנה לב אליאב ושרון דשילו אשר לא שמעו איומים כלפי שמר.

34. סוף דבר, מצאתי מקום להורות על זיכוי הנאשמים מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 מאי 2014, במעמד הצדדים